

רמות השבים

עאון הכפר

היליון 60

קדרואר 2018

מידע לתושבים:

איגוד ערים גוש דן الخدمات البيطرية
השירותים הווטרינריים
THE DAN REGION VETERINARY SERVICES

הנדון: חיסונים נגד כלבת

במסגרת השירות לתושבי הישוב אנו מתכננים לבצע חיסון כלבת לכלבים ביישובכם.

תאריך	יום	מיקום	שעות
18/3/18	ראשון	כפר מלל- מועדון נוער	08:30-09:30
18/3/18	ראשון	רמות השבים – בית העם	10:00-11:00

כמו כן ניתן לחסן:

במוקד השירותים הווטרינריים בצומת מסובים:

ימים א' - ה' - 9:00 עד 13:30

יום ו' - 9:00 עד 11:30

טלפון לבירורים: 6312222 - 03 (רב קווי)

להלן תעריפי החיסון, רישיון ושלב:

חיסון ורישיון כלב/ה – 367 ₪.

חיסון ורישיון כלב/ה מעוקרת / מסורס – 53.5 ₪ (לאחר הצגת אישור הניתוח)
לכלב עד גיל 6 חודשים - 68 ₪ (אין צורך בבקשה לפטור, יינתן לכלב שמתחסן לראשונה
וגילו פחות מ- 6 חודשים)

לבעלי פטור אגרה מוגדלת 68 ₪ (בגין גזע או מחלה – על פי בקשה מוקדמת בכתב)
שלב אלקטרוני – 73 ₪.

לנוחיותכם, ניתן לשלם מראש באינטרנט: www.petclick.co.il:

בתהליך התשלום תתבקשו להקליד את מספר השלב של כלבכם וקוד היישוב של אזור
מגורכם: 18.

לאחר ביצוע התשלום תוכלו להגיע לכל תחנת חיסון מורשית לביצוע החיסון.

במועד החיסון ביישובכם- התשלום יתבצע במזומן או באשראי בלבד.

אירועי תרבות ונוער :

דסוף"ש הַעָה גַּה קורה !!!

מוסיבה מוהסרטים

פורים 2018

שישי 2.3.18 22:00 בית העם, רמות השבים

הפנינה פורים

לדת, 03/03/2018, 09:30

נפגש כולנו במגרש החניה של הבריכה

משם נצא לתהלכות ה-

עדאידע

בתום התהלכה נתכנס כולנו להפנינג פורים גדול במתחם ה"לול"

לא תתאפשר עלייה למתקנים ללא נעליים סגורות !!

דואו דהמוניכס! מחכים לכם! יהיה שמח!

חניכי וצוות "לול רמות השבים"

**במסגרת אירועי התרבות של המועצה האזורית דרום השרון ביישובים
תתקיים ברמות השבים, ביום שישי 16/3/18, בשעה 10:00 בבית העם**

סדנת ביסוף בריא

בהדרכתה של ענת גרינברג, נטורופתית, רפלקסולוגית והרבליסטית קלינית
מחרי כרטיס : 30 ₪ בלבד

מה יהיה בסדנה?

בסדנה תלמדו לבשל עם חומרי גלם טבעיים מהמטבח האורגני ללא תוספות של אבקות מזון מעובד ומתועש. ייתכן דגש על צורת הבישול, צירופי מזון, שמירה על ערכי המזון ושימוש נכון בשמנים איכותיים וממתיקים טבעיים. תלמדו על עשבי התיבול ותפקידם בשמירה על הבריאות. משך הסדנה כשעתיים

סדנאות נוספות תתקיימנה בתאריך 20/3 בשעה 10:00 בבית העם בשדי חמד ובתאריך 27/3 בשעה 10:00 במועדון בעדנים.

פרטים בפייסבוק אגף תרבות או בטלפון 03-9000540

בתים פתוחים ופשפשוק 2018

שבת, 24.3.2018

**תצוגה/מכירה של אומנות, תכשיטים, תוצרת ביתית,
תוצרת חקלאית, טיפולים אלטרנטיביים,
טיפולי בריאות ויופי ועוד..**

**מפות המציגים יחולקו בתיבות הדואר לקראת האירוע
וביום האירוע במתחם הפשפשוק בגן השעשועים**

מועדון ההרצאות של יום רביעי

נושא ההרצאה	שם המרצה	תאריך
פרק בהיסטוריה ישראלית הסזון הגדול 5-1944, שורשי השנאה בין ימין ושמאל בא"י	אמנון ברזילי	07.03.2018
עלייתה של סין אימפריה עולה או נמר של נייר?	יפתח צלניקר	21.03.2018

התכנסות בחדר ותיקים בשעה 17:30,

ההרצאה בשעה 18:00

טאם מוצמנים !!!

ברכות

מזל טוב ליוטה ודב סוקול להולדת הנינה יערה, בת לגלעד ומאיה סוקול, נכדה לרון ודלית סוקול.

"סיפור חוזר" ימים לירך

סיפור חוזר היא עמותה המעודדת שימוש בספרים יד שנייה אשר מופעלת כולה על ידי אנשים המתמודדים עם קשיים תעסוקתיים.

באמצעות התעסוקה בסיפור חוזר המתמודדים מקבלים כלים מקצועיים והזדמנות להסתגלות מחדש לשוק העבודה.

בכפר סבא מופעלת חנות ברח' ויצמן 177, השירות מצוין והם שמחים לכל תרומת ספרים, קריאה ועיון, בשפות שונות. אתם מוזמנים לבקר באתר הארגון www.rebooks.org.il

למי שמעוניין לתרום ספרים ומתקשה בהובלה
 אנא פנו אלי ב- 052-2502636 (רק הודעות) ואשמח לעשות זאת.

דבר טוב יש במוזיקה

אלון דלר

**מוזיקה מחברת בין אנשים
וזה קורה ממש כאן, ברמות השבים, מתחת לרגליכם**

בכפר יש הרבה חדרי מקלט, אבל המקלט הספציפי שנמצא ליד בית העם שונה לגמרי. בשביל מספר אנשים הוא מקלט מחיי השגרה, מהעבודה, מהבעיות שפוקדות את כולנו מפעם לפעם... ואולי אפשר לומר שהוא בעצם מפלט, כי יש בו חדר מוזיקה שגורם למי שמבקר בו בפעם הראשונה, להרים גבות ולהגיד "וואו".

ולא סתם חדר מוזיקה אלא חדר מוזיקה מאובזר מאלף עד תו, הודות לעמותת הבריכה. יש בו גיטרות, קלידים, מערכת תופים, עמדת כלי הקשה, מערכת הגברה, רמקולים ומיקרופונים, והרבה הרבה אנרגיה חיובית.

מה אין בו? אין בו קליטה לטלפונים סלולריים ואינטרנט. מצידה השני של דלת הברזל הכבדה יש רק מוזיקה.

כמעט מידי יום נפגשים שם אנשים שהמוזיקה מחברת ביניהם, במטרה יחידה: לנגן, לשיר, לצחוק וליהנות ביחד.

הרכבים עם שם, בלי שם, צעירים, מבוגרים... יש מי שבא עם חבר אחד, יש מי שבאים שמונה... שרים בעברית, שרים בלועזית, מאלתרים... מה זה בעצם משנה. העיקר הוא לנגן וכמה שיותר. ומה הלאה? החדר נועד לשימושכם ובעתיד הלא רחוק אולי יערכו שם חוגי מוזיקה לגיל הרך. אז למה אתם מחכים? מצאו לכם זמן, צרו קשר עם חברים שגם מנגנים, תאמו מראש, תנו לעולם להתנהל בלעדיכם לכמה שעות, התחברו מחדש למוזיקאי או לזמר שבכם ובואו להתמסר למוזיקה.

" דבר אחד טוב יש במוזיקה. כשהיא פוגעת בך, אתה לא מרגיש כאב". בוב מארלי.

ערן שץ, מיי קאן, צחי שחר

להזמנת החדר יש לפנות אל:
דקל אביסדריס 052-3297177
תומר שושני 050-7202402

אי הכנסת אורחים

שאלת היצאן

לתושבי רמות השבים שלום,

לאחרונה השבנו ריקם בקשה לקיים בבית-העם אירוע של לוחמי צה"ל.

צוות מסיירת מטכ"ל ביקש להתכנס ביחד עם משפחותיו לציון "סוף המסלול". מדובר באירוע יחיד לאורך השרות שבו המשפחות חוגגות ביחד עם הבנים, ומשיקולי ביטחון שדה הוא נערך מחוץ לבסיס. מכיוון שאחד מילדי הכפר נימנה עם הצוות, נתבקשנו לאפשר שימוש בבית-העם.

הופתעתי והתאכזבתי לשמוע שרמות השבים ענתה בשלילה.

למען הגילוי הנאות, אני בוגר היחידה, אך אראה זכות גדולה באירוח חיילי צה"ל מכל יחידה שהיא. אני מעריך שהיו שיקולים בעד ונגד. אולי חשש מתקדים ופניות של יחידות צבאיות נוספות? (הלוואי עלינו). תמיד אפשר למצוא תירוצים "למה לא". אבל הכי נכון היה קודם כל לפרגן ופשוט להגיד כן. אחר כך ניתן היה להטיל כללים וסייגים, אם בכלל נדרשו.

לעיתים אכן נגרמת לנו, השכנים של בית-העם (ואני נמנה עמם), אי נוחות. אבל מעל שיקולי הנוחות או כל פעילות אחרת בבית-העם, עומד ערך עליון של חיבוק חיילי צה"ל. אלה שביום פקודה יסכנו את חייהם כדי למנוע ירי טילים על רמות השבים, או יסתכנו ויטוסו עד אנטבה הרחוקה לשחרר מי מאתנו, אם חס וחלילה נחטף.

בקיצור:

מסיבת פורים רועשת עבור תושבי רמות השבים – כן.

פעילות מסחרית עניפה בבית העם, בשבילנו – כן.

הכנסת אורחים ללוחמי צה"ל, ובהם אחד מבני הכפר – לא.

פעם ראשונה בה חשתי בושה על היותי תושב רמות השבים.

התייחסות ארשימתו של מיכאל חטשילד "חכמתנו בעוכרינו"

צירון קלאדי

מיכאל ידידי,

כמי שקורא בהנאה את כתבותיך בעלון הכפר וכמי ששותף לחילוניותך, ברצוני להעמיד מספר דברים על דיוקם.

הפלגנות הפוליטית אינה נחלתה של החברה החילונית בלבד אלא עוד יותר של החברה החרדית. מספיק לציין את התיעוב של החרדים אל חובשי הכיפות הסרוגות, וזאת כאין וכאפס לעומת האיבה בין הליטאים לבין החסידים, והשנאות בין החצרות החסידיות לבין עצמן. אם מדובר בפיצול המפלגתי בין ש"ס של דרעי לבין מפלגתו של אלי ישי, או בפיצול הפוליטי בין דגל התורה הליטאית לבין אגודת ישראל החסידית.

מסתבר כנראה, שפלגנות פוליטית אינה עניין דתי אלא כנראה עניין גנטי יהודי.

באשר לאמונה הדתית, תרשה לי להפנותך למאמר מעניין של פרופ' עדי אופיר, שבו הוא טוען כי "החילונים נטשו את האלוהים אבל לא מצאו אף תחליף להישען עליו".

ואם באמונה עסקינן, אפנה אותך לפילוסוף האמריקאי ויליאם גיימס, שבספרו החוויה הדתית לסוגיה, התייחס לכל הדתות המונותיאיסטיות ובחן מה האמונה הדתית לכשעצמה עושה למאמינים ללא קשר באיזו דת מאמינים. מסקנותיו מעניינות ביותר. הוא טוען, כי "המאמין נפתח אל תופעות, שמי שלא מאמין לא מזהה אותן כלל. עדיפות המאמין על הספקן, היא בכך שהוא מוכן לקחת את הסיכון ולבחור בפעולה על פני אי פעולה. הרצון להתנסות גובר על החשש לטעות. מי שאינו מוכן לקחת את הסיכון שבאמונה מרצון, הוא אדם שאצלו החשש מטעות נובע מחרדה להתגלות כפתי. כל חקירה מקורה באמונה, שהיא הנכונות לקבל השערה כבסיס לפעולה".

רציתי להציג גישה שונה מזו שהצגת וזאת לצורך הדיון הביקורתי שאותו שיבחת בכתבתך.

תגובה להתייחסותו של דורון קשוב

מיכאל רוטלין

אנסה להשיב לכל סעיפי התייחסותו של דורון. כדי לא לחרוג ממגבלת המילים אציין כל טיעון בדברי דורון באמצעות המילים שבתחילתו ובסופו.

הפלגנות הפוליטית ... אגודת ישראל החסידית.

לא טענתי שאין פלגנות בקרב הדתיים אלא שיש הרבה פחות. אין לזה קשר לעוצמת השנאה אלא למספר הפלגים. עוצמת השנאה אכן מלווה על ידי הדת (בהיעדר אפשרות לבסס את ההיבדלות מאחרים על ההיגיון, מבססים אותה על רגש) אבל זה סיפור אחר. מספר המפלגות שהמניע להקמתן אינו דתי, עולה עשרות מונים על מספר המפלגות הדתיות וזה מודגם בצורה הרבה יותר חזקה אם מסתכלים גם על המפלגות שלא שרדו. כאשר אתה מצביע על הפיצול בין ש"ס לבין מפלגתו של אלי ישי - אתה למעשה גם מציין מבלי משים את הסיבה: ראשי המפלגות הללו, לרוב, אינם מי שעומד בראש ה"פלג" שאותו הן מייצגות. המנהיג האמיתי בפלגים אלה הוא גדול הדור שלאור הלכתו הם הולכים. גדולי הדור "נוצרים" בתכיפות הרבה יותר נמוכה מאשר רעיונות שיש לקדם בדרכים פוליטיות ולכך מתווספת העובדה שמי שכבר הוכרז כגדול הדור ישאר כזה, ברוב המקרים, עד אחרית ימיו. יתר על כן: היצמדותם של גדולי הדור לטקסט התורני מקטינה מראש את השונות האפשרית בין הפלגים שהם מנהיגים.

מסתבר כנראה, שפלגנות פוליטית אינה עניין דתי אלא כנראה עניין גנטי יהודי.

הנטייה היהודית לפלגנות פוליטית היא, למעשה, אישוש נוסף לטענתי! כל מה שצריך להבחין בו כדי להבין זאת, הוא העובדה שהיהודים - בנוסף להצטיינותם בפלגנות - מצטיינים גם במספר פרסי הנובל לראש ובמספר הממוצע של חברות הזנק! המחשה נוספת של העניין תמצא בירידת הדירוג העולמי של אוניברסיטאות המחקר הישראליות במקביל ל (ולדעתי כתוצאה מ) דיכוי הפלגנות על ידי השתלטותן של הדת ושל מפלגות דיקטטוריות על הפוליטיקה.

באשר לאמונה הדתית, תרשה לי להפנותך ... להישען עליו."

אם המונח "תחליף לאלוהים" נועד לתאר אמונה שהנחלתה לאנשים מאפשרת את השליטה בהם, הטענה שלא נמצא כזה תחליף מתפרצת לדלת פתוחה כיוון שהמאמר "חכמתנו בעוכרינו" מסביר מדוע אמונה כזאת לא נמצאה ולא תמצא. המאמר גם מסביר מדוע עובדה זו טובה מכל היבט אפשרי מלבד ההיבט של מאבק בין אידיאולוגיות.

למעשה, מהווה מצב זה המחשה נוספת לטענתי במאמר "הדת תורמת להישרדות של עצמה בלבד". לעומת זאת - אם המונח נועד לתאר "תשובות לשאלות המטרידות אותנו בדבר טיבה ומקורה של ההווה" או אם הוא נועד לתאר "דרכים טובות להתמודד עם המציאות" אז הטענה לא שייכת לעניין (כי אין למידת נכונותה השלכה על השאלה אם חכמתנו בעוכרינו). אנסה לענות עליה למרות זאת.

ל"אלוהים" במובן זה דווקא נמצאו תחליפים אלא שתחליפים אלה אינם נחלת הכלל. זו הבעיה שלצורך התמודדות עמה אני כותב את הבלוג "מעגלתו של חילוני" וזה גם המניע להקמתם וניהולם של כל משאבי הרשת המוזכרים במאמר "קישורי חיים".

ואם באמונה עסקינן, ... כבסיס לפעולה."

נראה לי שנעשה כאן ניסיון לבסס טענה עובדתית נכונה (היכולת שמקנה הדת למנהיגים להניע את ההמונים לפעולה) על פרשנות שגויה, המגייסת להצדקת עצמה גם טענות עובדתיות שגויות. הדתי מוכן לפעול להתנסויות מסוימות ונמנע מפעולה לצורך התנסויות אחרות.

החרדי הישראלי, למשל, מוכן לפעול להתנסות בחיים טפיליים או בזריקת טיטולים צואים על עוברים ושבים, אבל ימנע מפעילות שתאפשר לו להתנסות בחילול שבת או באכילת בשר חזיר. הן הנכונות להתנסות בדברים שההיגיון והמוסר אינם מובילים אליהם והן חוסר הנכונות להתנסות בדברים שההיגיון והמוסר מחייבים, אינם מוסברים על ידי נכונות כללית להתנסות אלא על ידי ציות עיוור לסמכות שמראש מוכרת בעיני הדתי כזאת שכל השאלות שעולות להטריד אותו כבר נפתרו על ידה. זה בדיוק הדבר שעליו המאמר מדבר. החקירה, אגב, היא המרכיב המרכזי במדע שהוא לא דתי. מסקנותיה של החקירה נדחות לא אחת על ידי הדתיים שאינם מוכנים לקבל מסקנות הסותרות את כתבי הקודש שלהם.

רציתי להציג גישה שונה מזו שהצגת וזאת לצורך הדיון הביקורתי שאותו שיבחת בכתבתך. אכן, דיונים מסוג זה הם אחד הפנים החיוביים של חכמתנו (זו שבמאבק נגד הכפייה הדתית היא בעוכרינו).

לוח הזמנות

אָן מֵה יֵהיֶה לָנוּ הַחֹזֵק:

02/03 - מסיבת פורים בבית העם

03/03 - עדלאידע

07/03 - הרצאה בחדר ותיקים

16/03 - סדנת בישול בריא בבית העם

18/03 - חיסוני כלבים בבית העם

21/03 - הרצאה בחדר ותיקים

24/03 - בתים פתוחים ופשפשוק

עדכונים

עפ"י אפרייה, רכ"ת הנויר

תושבי הכפר שלום,

חודש פברואר כולו הוקדש להכנות לקראת הפנינג פורים המתקיים בשבת, 3.3. חברי הצוות נרתמו לעבודה והשקיעו לילות כימים להרמת האירוע. גם החניכים לקחו חלק בהכנות והגיעו בשבועיים האחרונים בימי שלישי וחמישי ללול על מנת להכין ולקשט את העגלה השכבתית לעדלאידע.

פסח מתקרב גם הוא וצוות המדריכים כבר מתכוון למחנה בשיא המרץ ומכין לחניכים הפתעות רבות!

למי שעוד לא יצא להכיר, בימים הקרובים ישלח חוזר הטיול עם הפרטים המדויקים. אומר בהזדמנות זו שמדובר במפעל מרכזי בתנועה, אחרי חצי שנה שבה בנו המדריכים יחד עם החניכים קבוצה. זהו אירוע שיא כקבוצה וכיחידים ונשמח לראות את כולם!

מועדים קרבים:

שבת ה- 3.3.18

הפנינג פורים - בשעה 10:00 ניפגש כולנו במגרש החנייה של הבריכה, משם נצא לתהלוכת העדלאידע. בתום התהלוכה נתכנס כולנו להפנינג פורים גדול במתחם הלול. מחכים לראותכם!

ימי שישי ושבת ה- 9-10.3.18

טיול הכנה לפסח - מדריכי הקבוצות, רכזי ההדרכה, פעילי מחנה ורכז הפעילים יצאו לטיול הכנה להכרת השטח והמסלולים שבהם נטייל.

ימי ראשון - שלישי 25-27.3.18

טיול פסח - בתאריכים אלו יתקיים מחנה פסח כלל ארצי באזור מדבר יהודה (במקרה של גשם היציאה תידחה ביום או יומיים).

ההרשמה תתבצע במזכירות היישוב בתאריכים הבאים:

- יום שני ה- 5.3.18 בין השעות 19:30-15:30
- יום רביעי ה- 7.3.18 בין השעות 19:30-15:30
- יום שני ה- 12.3.18 בין השעות 18:30-16:30 – יום אחרון וסגירת הרשמה במערכת התנועתית! (לא תתאפשר הרשמה לאחר מועד זה).

איהיה אצלנו חוצץ אמה וחגיגי!

הבזקים מהעבר

סיפור על אספנות, מציאות בשוק הפשפשים ומשפחה מרמות השבים

רבות נכתב על אספנים, אספנות, ותרומת האוספים לשימור התרבות בישראל. פעמים רבות לאוספים הפרטיים ערך לאומי רב בזכות אספנות דקדקנית וחרוצה בידי אלה המכונים 'משוגעים לדבר', אנשים בעלי מחויבות ערכית ואידאית ואהבה לנושא האיסוף. אוסף הופך לחשוב ברגע שעבר מאסה מסוימת ומספר משמעותי של פריטים שניתן להציגם ולערוך עליהם מחקר.

איסוף פריטים מהתקופה שאחרי קום המדינה נקרא **ישראליאנה**, מגמת אספנות חדשה שהחלה בסוף שנות השמונים של המאה הקודמת ומתמקדת בכל מה שיוצר או קשור במדינת ישראל. האיסוף כולל כרזות, מסמכים, גלויות, צילומים, אלבומים, חנוכיות, צלחות, כלים, צעצועים, עיתונים, אלבומי תמונות ועוד, ובמילים אחרות, כל מה שקשור להווי ולפולקלור הישראלי. כשקיימת מגמה מתהווה עבורה שוק מכירות והחלפות, המציע פריטים שנאספו מעיזבונות, פינוי בתים ולעיתים גם מחפצים שנזרקו לרחוב. רבים מהפריטים מתגלגלים בסופו של דבר לשוקי הפשפשים, ומחכים לאותם אספנים המוצאים בהם עניין. התשוקה לאיסוף, לשימור העבר והזיכרון והאהבה למדיום, מדרבנים אותם לנבור בדוכני השווקים. **האספנות מצילה מאבדון פריטים היסטוריים רבים בעלי חשיבות רבה**, שיתכן והיו מוצאים את דרכם לפח האשפה מחוסר תשומת לב.

הנה סיפורו של יומן שנכתב בידי נערה מרמות השבים בשנת 1942, ומצא את מקומו בשוק הפשפשים בתל אביב- יפו בשנת 2018 !

בתחילת חודש ינואר השנה, שוטטה צעירה ישראלית המתגוררת באוסטרליה, בשוק הפשפשים בתל אביב- יפו. את עיניה צד יומן כיס משנת 1942 שבו תיארה נערה בת 17 מרמות השבים את קורותיה באותה שנה. הצעירה רכשה את היומן והחלה לעיין בו. סיפורה של הנערה, חנה מוסבכר, נגע לליבה והיא החליטה לבדוק מה עלה בגורלה. עד מהרה נוצר קשר עם בני משפחתה של חנה, ולצעירה הייתה זו חוויה יוצאת דופן לשמוע שהנערה דאז, חנה וינטר כיום, חיה וקיימת ואף זוכרת היטב את אירועי אותה שנה.

הצעירה העבירה את היומן לידי חנה שהתרגשה מאוד לחזור ולעיין בו לאחר 76 שנים. הצעירה שמסרה את היומן סיפרה שזהו רק פריט אחד מאוסף פריטים שונים המצויים בידי בעל דוכן בשוק הפשפשים, הקשורים לחנה. ואכן, בביקור של נציג המשפחה בשוק, שלושה ימים מאוחר יותר, הסתבר שמדובר באוצר בלום הכולל תמונות, גלויות, מחברות מבתי הספר בגרמניה ובארץ, מכתבים רבים ומסמכים אחרים כגון הזמנות לאירועים, כרטיסי כניסה ועוד.

בני המשפחה העריכו שרק חנה תוכל לזהות תמונות משפחתיות ישנות ולקרוא גלויות בכתב יד בגרמנית, ולכן ליוו אותה בסוף אותו שבוע לשוק. בעל הדוכן הופתע לראותה ומיד פרס בפניה את כל האוצר המשפחתי. חנה החלה לעיין בחומר ולמיינו. בין השאר היא הופתעה לגלות מצבור תמונות, רובן מגרמניה ומיעוטן מהארץ, כמו גם את אוסף הגלויות בגרמנית, שרובן נשלחו אל בני המשפחה בתחילת המאה ה-20.

בסוף הביקור נרכש הארכיון מבעל הדוכן והוחזר לביתה של חנה ברמות השבים. כיצד יצא החומר מרשות המשפחה והתגלגל לשוק הפשפשים? שאלה זו נותרה בגדר תעלומה, אך יש לשמוח על ההזדמנות שנוצרה להחזיר את החומר האבוד לבעליו. האוסף, שדוגמיות ממנו מופיעות כאן, שופך אור על מראה הישוב בשנותיו הראשונות ועל החיים באותה תקופה.

חלקת ארנסט ומילי מוסבכר (היום בית חנה וינטר) ברחוב התמר 16 ב-1936, לפני בניית בית המגורים והלולים. מעניין להתבונן בדקלים הצעירים המיתמרים היום לגובה רב וכן בצינור הבטון השייך למערכת ההשקיה של הפרדסים הסמוכים. הצינור עומד על מקומו עד היום.

חנה וינטר לבית מוסבכר, בת חמש, בפרנקפורט גרמניה, 1930

ברמות השבים לאחר התפילה, אפריל 1939. התמונה מתעדת כנראה את ההתכנסות לרגל בר המצווה אלי מוסבכר, בנם של פרידה ותאודור מ"גידול עופות" (בן דודה של חנה).

מחברת של חנה מבית הספר אהרונוביץ לילדי עובדים בשרון, בכפר מל"ל, משנת 1937. בעמודים המתארים את פרחי הפרג והכלנית, נמצאים עדיין הפרחים המיובשים.

חנה עלתה ארצה עם הוריה, שני אחיה וסבתה באפריל 1936. בשנה הראשונה המשפחה התגוררה בבית קרוביה, אנה וריכרד בייפוס, היום בית לשם ברחוב הבריכה. משפחת בייפוס שהתה באותו זמן באנגליה והוריה של חנה טיפלו בלול התרנגולות שלהם ובגן הירק. הגלויה הבאה קשורה לתקופה זו. הגלויה נכתבה בגרמנית ולהלן התמונה ותרגום התוכן.

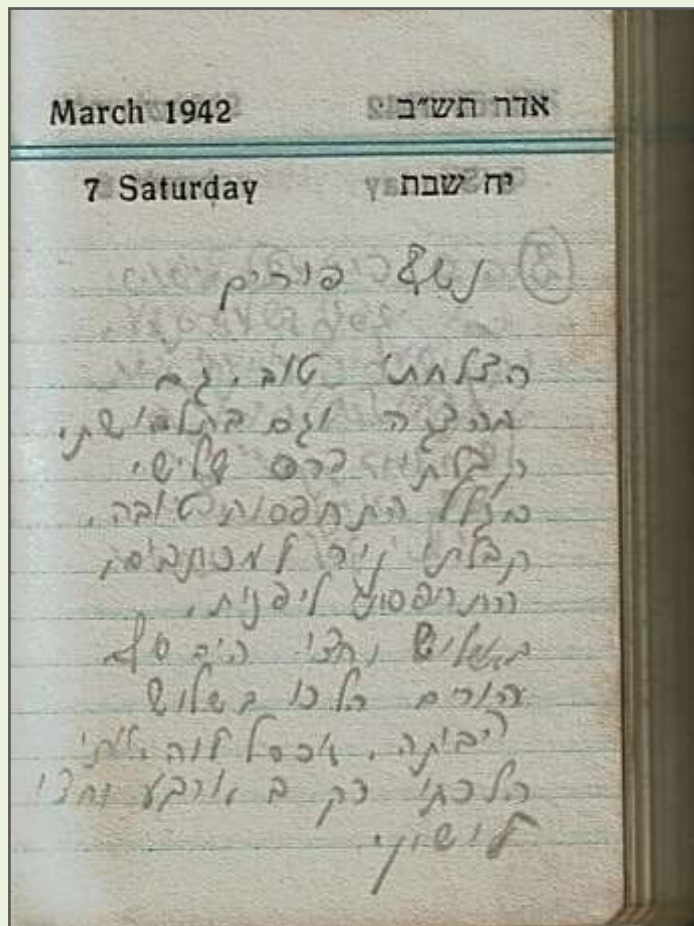
לכבי
הנלורה ואוה מוסבכר [חנה וחיה]
אצל ארנסט מוסבכר
רמות השבים
פלשתינה

13.10.1936

הנלורה ואוה היקרות,
אנחנו שמחים מאוד לראות אתכן שוב בקרוב.
האם אתן מכירות עכשיו כבר יותר ילדים?
מה עם עונג שבת?
אני מעריכה שאתן רוכבות הרבה על החמור
של קונו [הבן של אלזה גבריאל].
אנחנו שמחים מאוד לקראת הביקור.
נשיקות ודרישת שלום, הדודה שלכם אנה
והדוד ריכרד.
דרישת שלום חמה גם לסבתא האהובה.
מחנה, ארנסט וקרל לא שמענו הרבה זמן.

יומן הכיס של חנה משנת 1942, כולל תיעוד מגוון של הקורות אותה באותה תקופה, לרבות תיאור עבודתה במדגרה. הדף הבא מתייחס לחגיגת פורים שהתקיימה בבית העם ברמות השבים ב- 7 במרץ.

נשף פורים

הצלחתי טוב, גם בהצגה וגם בתלבושתי. קיבלתי פרס שלישי, בגלל התחפשות טובה. קיבלתי נייר למכתבים. התחפשתי ליפנית. בשלוש וחצי היה סוף. הורים הלכו בשלוש הביתה. אכסל ליווה אותי. הלכתי רק בארבע וחצי לישון.

מעיון במסמכים המגוונים באוסף, ניתן ללמוד על פעילויות הנוער בכפר בעשורים הראשונים שלו, כמו חוג הריקודים הסלוניים שהתקיים בגני עם ובסרט השבועי שראו בקולנוע בית הפועלים ברעננה, אליהם הגיעו הנערים ברגל כמובן. היומן של חנה מאזכר את אימוני הגדני"ע בשבתות, שם למדו שפת מורס ואיתות בדגלים, ולשם כך נהגו לעלות על גג בריכת המים בבלוק בינדרמן (בחצר של משפחת כהן היום). באוסף נמצאו גם כרטיס כניסה לחנוכת בית העם בדצמבר 1939 והזמנה להשתתף בהצגה וילהלם טל שהועלתה לקראת האירוע.

זהו סיפורו של אוסף אחד.

הלקח שנלמד ממנו – אם יש בידכם אוסף פריטים ישנים מכל סוג שהוא, אנא אל תשליכו אותו! תמיד נשמח לצרפו לאוספי הארכיון.

כתבו: תמי ישר, איריס מורג ואסנת שירן
הצילומים מהאוסף שנמצא בשוק הפשפשים, באדיבות חנה וינטר.

נופי רמות השבים

צד ג'הר

צד ג'הר (נחיים)

אמי שטרם הצטרף !!!

אפשר ומומלץ לקבל את עדכוני הוועד באופן מיידי לטלפון הנייד
 באמצעות אפליקציית נוטיפאיה. כל שעליכם לעשות הוא:

1. להוריד את האפליקציה למכשיר האייפון או האנדרואיד שלכם ולהתקינה.
2. לסרוק באמצעות נוטיפאיה את הקוד הבא או ללחוץ בטלפון על קישור זה:

